

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

(Αόρατος)

Είχα τόσα να σου πω και τα είχα φυλαγμένα
στην καρδιά και στην ψυχή είναι πάντοτε κρυμμένα
κι απ' τα μάτια μου συχνά ένα δάκρυ δραπετεύει
είναι ένας τρόπος και αυτός η ψυχή να γαληνεύει
και στο γράμμα μου αυτό η καρδιά μου ταξιδεύει
στο γαλάζιο ουρανό πάντα εσένα θα γυρεύει
να σου πει πως σ' αγαπά και πως νιώθει τόσο μόνη
και στα όνειρα συχνά έρχεται και σ' ανταμώνει
σου γελάνε τα πουλιά και τ' αστέρια σ' αγκαλιάζουν
κάτι θα' χουν να σου πουν απ' αυτά που δεν τρομάζουν
είναι που δεν είσαι εδώ κι όλα μοιάζουν να' ναι άδεια
ούτε γέλια ούτε φωνές τριγυρνάω στα σκοτάδια
είναι μάταιο να λες γιατί πίσω δε γυρνάει
όσοι ξέρουν απ' αυτά ξέρουνε πόσο πονάει
είναι απ' αυτά που λες πως σ' εμένα δεν θα τύχει
κι όταν τύχει ξαφνικά σκέφτεσαι πόσα είχες ζήσει.
Ήμουνα παιδί δε μιλούσε πια κανείς τους
ταξιδεύει η ψυχή έφευγε απ' το κορμί σου
όλοι ήτανε με τα μάτια βουρκωμένα
έφευγες ψηλά δε χαιρέτησες κανένα
ταξιδεύει η ψυχή άραγε που να πηγαίνει
όλη μου η ζωή τώρα αρχίζει να μικραίνει
μόνο μια στιγμή ήθελα να σ' αγκαλιάσω
μα είσαι εκεί ψηλά και ποτέ δε θα σε φτάσω
είναι λόγια διαλεχτά για εσένα που αγαπάω
πέρασε τόσος καιρός μα όλο πιο πολύ πονάω
και ας μου λέγανε πολλοί πως ο χρόνος τα γιατρεύει
έχω πόνο στην καρδιά και ο πόνος αυτός δε φεύγει
βράδια ψάχνοντας περνώ και ζητάω την αλήθεια
το Θεό παρακαλώ για σημάδια και βοήθεια
μες στον έναστρο ουρανό κάπου εκεί θα ταξιδεύεις
θα' θελα να' σουν εδώ τις πληγές μου να γιατρεύεις
μες στο σπίτι τριγυρνώ τις γωνιές σου σαν κοιτάζω
είναι σα να είσαι εδώ είναι σα να σ' αγκαλιάζω
δεν θα 'ρθεις όμως ξανά έχεις φύγει για ταξίδι
είναι δίχως γυρισμό και αυτό είναι που με πνίγει

και στο γράμμα μου αυτό έτσι τώρα όπως τελειώνει
η ματιά μου βροχερή κι η καρδιά μου πάλι μόνη
Βλέπεις όσα κι αν σου πω όσα γράμματα κι αν γράψω
και το ξέρω πια καλά τίποτα δεν θα αλλάξω.

[Πίσω στη δισκογραφία](#)